

המפגש

1. **בבא מציעא דף נט/ב**
חזר ואמר להם אם הלכה כמותי מן השמים יוכיחו יצאתה בת קול ואמרה מה לכם אצל רבי אליעזר שהלכה כמותו בכל מקום עמד רבי יהושע על רגליו ואמר לא בשמים היא מאי לא בשמים היא אמר רבי ירמיה שכבר נתנה תורה מהר סיני אין אנו משגיחין בבת קול שכבר כתבת בהר סיני בתורה אחרי רבים להטות אשכחיה רבי נתן לאליהו אמר ליה מאי עביד קודשא בריך הוא בההיא שעתא אמר ליה קא חיך ואמר נצחוני בני נצחוני בני.
2. **גיטין דף ו/ב**
דכתיב ותזנה עליו פילגשו רבי אביתר אמר זבוב מצא לה רבי יונתן אמר נימא מצא לה ואשכחיה רבי אביתר לאליהו אמר ליה מאי קא עביד הקדוש ברוך הוא אמר ליה עסיק בפילגש בגבעה ומאי קאמר אמר ליה אביתר בני כך הוא אומר יונתן בני כך הוא אומר אמר ליה חס ושלום ומי איכא ספיקא קמי שמיא אמר ליה אלו ואלו דברי אלהים חיים.
5. **שיחות הרצי"ה על התורה / כי תצא / סדרה ב**
אם אנו רוצים לגשת אל דבר מה מבלי לרמות את עצמנו, יש להבחין בין הדבר כשלעצמו, באופן אובייקטיבי, לבין משמעותו ביחס אלינו, מה הוא מלמדנו, מה הוא בשבילנו.
6. **מאמר רביעי, ג**
ויש שהיו קוראים ליחס שבין בני ישראל ובין האלוה ולקשר אשר ביניהם – ד', שעל דרך זו נאמר 'הלוא משנאיך די אשנאי', ואויבי די', והכוונה לאויבי עם די'
- 6א. **רבי יהודה אריה מוסקאטו, קול יהודה על הכוזרי**
"ר"ל שיש קורים בשם די השייכות והצטרפות והקשר הנמצא בין ישראל ואביהם שבשמים".
7. **בבא מציעא דף פ"א**
קא מיפלאי במתיבתא דרקינא אם בהרת קודמת לשער לבן טמא ואם שער לבן קודם לבהרת טהור ספק. הקדוש ברוך הוא אומר טהור וכולהו מתיבתא דרקינא אמרי טמא ואמרי מאן נוכח רבה בר נחמני.
- 7א. **ספר חדושי אגדות חלק שלישי עמוד מד - מסכת בבא מציעא**
לא כמלך בשר ודם אשר גוזר גזירה על עמו לא יראה ולא ישגיח באיזה עניין הוא אל המקבלים, זולת הבחינה שהוא מצד הנותן, ולא יעשה הקב"ה דבר כ"א הוא ראוי ונכון אל המקבלים שלא יהיה דבר מתנגד בעולם... דאמר רבי יוחנן אין הקב"ה עושה דבר עד שנמלך בפמליא של מעלה.
8. **רבי עזריה פיגו: בינה לעיתים - חלק א - דרוש ג ליום ב של סוכות**
וזה כי משה היה חפץ להשיג את המהות עצמו, כאמרו הראני נא את כבודך
11. **האלשיך תורת משה על ויקרא - פרק ט פסוק ה-ו**
אמר כי אינו כבוד כלפי מעלה לומר שהיה מדבר הוא יתברך עם בשר ודם כאשר ידבר רב עם תלמידו, כי אם שהיה הקול יוצא מפיו יתברך כאילו אינו מדבר עם משה, ואחרי כן הקול בעצמו היה כמתדבר מאליו עם משה.
- 11א. **אדמו"ר מפאסצ'נה: ספר אש קודש - שבועות**
איתא במגילה (טז, א) באחשוורוש שמתחילה דיבר אל אסתר על ידי מתורגמן כיון ששמע שהיא מזרע המלוכה דיבר אליה בעצמה... וכיון ש"מלכותא דארעא כעין מלכותא דרקינא" לכן גם בכל גדלות משה רבינו, היה מתדבר בינו לבין עצמו, ומשה שומע מאליו, וזה כבודו של מעלה:
- 11ב. **רש"י שם**
וְדַבֵּר עִם מֹשֶׁה - ... הקול מדבר בינו לבין עצמו וההדיוט שומע מאליו
- 11ג. **רש"י יחזקאל מג, ו**
מדבר אלי - מתמלל עמי כבוד הוא לומר כלפי מעלה מדבר כמו מתדבר בינו לבין כבודו מדבר והקול בא אלי.
12. **מדרש רבה שיר השירים פרשה ה פסקה ג**
תאומתי. כביכול לא אני גדול ממנה ולא היא גדולה ממני.
- 12א. **מדרש רבה שיר השירים - פרשה ה פסקה ג**
ר' יהושע דסכנין בשם ר' לוי: תאומתי. מה התאומים הללו אם חושש אחד מהן בראשו חברו מרגיש.
- 12ב. **שפתי כהן על שמות יט, א**
ניתנה במזל תאומים מרוב חיבתו לישראל שקראם יונתי תמתי אל תיקרי תמתי אלא תאומתי, ולזה ניתנה תורה בשני לוחות, עשה ולא תעשה, טהור וטמא, כשר ופסול, מותר ואסור, תורה שבכתב ותורה שבעל פה, וישראל הם תאומתו.
1. **באר הגולה - הבאר הרביעי**
אין מלך בלא אשר מולך עליו, כי אין עילה בלא עלול. במה שהוא יתברך עילה אל ישראל בראשונה, ויש דביקות העילה אל אשר הוא עלול ממנו בעצם ובראשונה כי אין עילה בלא עלול, ולפיכך מצטרפים אליו ישראל בלי פירוד כלל ובלי ריוח בין הדבקים
2. **ספר אור חדש עמוד נו**
ויורה העלול על מציאות עילה ועל מהות העילה
3. **שיחות הרצי"ה על התורה / יתרו / סדרה ב**
קיימת מציאות שדבר די האלוהי המופשט והאובייקטיבי נמסר לנו בארציות שלא כפי הסדר האמיתי, והצד האובייקטיבי העליון הזה הוא מעלינו ומעבר לנו.
- (1) ספר ויקרא פרק יג
(כה) וְרָאָה אֹתָהּ הַכֹּהֵן וְהִנֵּה נִהְפֶּדֶת שְׁעָרָהּ לִבָּן בְּבִהָרְתָּהּ וּמְרָאָהּ עֵמֶק מִן הָעוֹר צִרְעַת הוּא בְּמִכּוֹה פְּרָחָה וְטִמְא אֹתוֹ הַכֹּהֵן נִגַע צִרְעַת...
(כו) וְאִם יִרְאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה אֵין בְּבִהָרְתָּהּ שְׁעָרָהּ לִבָּן וְשִׁפְלָה אֵינֶנָּה מִן הָעוֹר וְהוּא כֶּהָה וְהִסְגִּירוֹ הַכֹּהֵן שְׁבַעֶת יָמִים: